

1 '87

január
ÖS15/DM2

Na, mi Újság Wágner úr?

Ez a kérdés nem egy beszélgetés kezdete, hanem Piszkos Fred, a kapitány hajójának neve. Akik látták, elcsodálkoztak rajta, hogy még nem süllyedt el; beszélni csak a legbátrabbak mertek.

Igy van ez a MOTOLLÁval is. Mindenki azt figyel meddig bírjuk. Piszkos Fred se hagyta magát, mi sem. Egykét örült azért végülis akad, aki hajlandó dolgozni és nem adja föl a reményt. Sajnos sok bizalmatlansággal találkozunk. Egyik legnehezebb feladatunk az, hogy meggyőzzük támogatóinkat arról: mi igenis komolyan gondoljuk. Még akkor is, ha "elmúlt a lapalapítások kora". Tényleg nem egy gazadságos vállalkozás magyar lapot alapítani nyugaton. Itt külföldön semmiféle magyar újságnak nincs piaca, hát még egy ifjúsági lapnak. Manapság csak nagy példányszámban megjelenő lapok életképesek, ezek kapják a hirdetéseket. Erre jó példák a különböző moziújságok melyeket ingyen osztogatnak, tele van reklámmal. Ki hirdessen egy olyan újságban mint a miénk? A magyarság szétszórta él, nem csak Európában, hanem az egész nyugati világon. Hozzá jön az a tény, hogy mi Ausztrián és Németországon kívül Svájcban, Svédországban és mindenütt ahol magyarok élnek szertenék terjeszteni a lapot. Ez éppen nem növeli az atraktivitását egy bécsi vagy müncheni üzletember számára. Rá vagyunk utalva támogatásokra és a pártoló előfizetőkre. Nem csak vállalkozásunk komoly-ságáról szeretnénk meggyőzni az embereket, hanem arról is, hogy szükség van erre az új lapra, s elsősorban az ifjúságnak van szüksége rá.

Arra szeretnénk felhívni a magyar fiatalok figyelmét szerie a világon, hogy fordítsanak több időt a magyar nyelv, irodalom, történelem és műveltség tanulására, elsajátítására és

ápolására; foglalkozzanak többet a magyarság kérdéseivel. Ezeket a "komoly" dolgokon túlmenően azért is szükség van egy magyar ifjúsági lapra nyugaton, hogy legyen egy olyan fórum, ahol kapcsolatot tudunk teremteni egymással, ahol meg tudjuk vitatni közös kérdéseinket.

Röviden a második számunkhoz:

Reméljük 1987-ben úgy ahogy terveztük negyedévente rendszeresen megjelenünk ettől a számtól kezdve. Elismerést és bírálatot kaptunk egyaránt. Igyekezünk jól elvégezni munkánkat, hibáinkat kijavítani és változatosabbá, érdekesebbé tenni a tartalmat. Örülünk a kritikának és akkor is fontosnak tartjuk az olvasóink véleményét, ha tudjuk, hogy képielenség arra törekedni, hogy elnyerjük mindenki tetszését.

Dél-Amerika egy teljesen más világ, más életfelfogás, más kultúra. A dél-amerikai országok is sokban különböznek egymástól. Egy nyarat töltöttünk ott. Három különböző cikkben foglaltuk össze gondolatainkat, hogy beszámolóink érthetőbb legyen. Írásainkban különös figyelmet szenteltünk az egyes országok társadalmi, szociális helyzetének.

Most ünnepeltük az 56-os forradalom harmincéves évfordulóját. A MOTOLLA is foglalkozik ezzel a témával, bár tudjuk, hogy a fiataloknak más jelent, mint annak, aki személyesen átélte.

Dél-Amerikában megismertük Lőrincet, Attilát és Gyurit, akik a Buenos Aires-i Dél-Amerikai Magyar Hírlapban "Vagyunk" címmel indítottak ifjúsági oldalt. Tervünkben áll együttműködni velük. Sao Paulóból Gyuricza Gábor és Szabó Laci vállalták az együttműködést.

K.A.

Inkább a "Latinamerika" megnevezés jellemző az életre meg az emberek felfogására. A lakosság többnyire spanyol és portugál bevándorlók utódjaiból tevődik össze. Nagy számban telepedtek le olasz és német bevándorlók is. Mai napig újabb és újabb bevándorlási hullámok érkeznek, akik erősebben vagy kevésbé erősen tartják meg sajátos kultúrájukat. Főképpen a japánok meg a többi ázsiai bevándorló említendő, de nem szabad elfelejteni a magyar kolóniákat Braziliában és Argentínában sem.

A legtöbb országban a fehérek vannak többségben. Ezzel ellentétben Bolivia lakosságának 65 %-a indián, a fehérek csak a népesség 10 %-át teszik ki. Nem lehet ugyanazzal a mércével megítélni a gazdasági és politikai életet mint Európában. Tekintettel kell lenni a sajátosságokra és így kidolgozni új terveket, megoldásokat.

Dél Amerika

Argentina

Buenos Aires olyan, mint egy európai város, színházakkal, operaházzal, sok kulturális eseménnyel. A városkép szintén európai kinézetű, bár a legkülönböző stílusok keveréke. Az emberek szertnek kávéházban ülni, nézelődni, korzózni. Az első pillantásra nem észrevehető a szegénység. Időnként látni egy koldust a sarkon, autótak mellett a nyomortelepeket. Mégis a közepretegből származó banktisztviselők, eladók, üzletemberek, nyüzsgönek az utcákon késő estig. A valóság a vendéglőkben vagy a városi vonatokon mutatkozik meg inkább, ugyanis mindig jön egy-két gyerek, pénzt kér, virágot ad el, vagy cipőt pucol. Nem járnak

iskolába, így nagy az analfabéták száma.

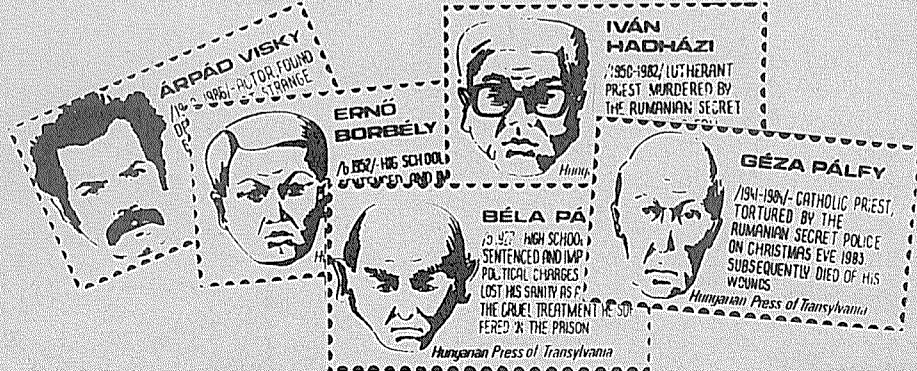
Elhagyva a várost, vidéken egyre rosszabb lesz a helyzet. Egyre többen keresik a pénzüket azzal, hogy az utcákon vagy vonatokon narancsot és mindenféle más árulnak. Északon sűrűbb lesz az indián illetve keverék lakosság. Ezzel együtt jár a szociális ellátás hiánya. Mindenki úgy él, ahogyan tud, az állam nem lép közbe. Azt tartják, hogy a gyerek cipőpucolásból is megél.

A 19-ik század elején több dél-amerikai állam elnyerte függetlenségét. Az első katonai puccs 1930-ban lelassította Argentina gazdasági fejlődését. Politikailag és gazdaságilag nehéz idők következtek, amelyek során csak a katonaságnak és az

oligarchiának volt mondanivalója. Juan Peron, Evita felesége segítségével igyekezett helyrehozni az ország nehézségeit a 40-es és 50-es években. Gazdasági és szociális reformokkal megnyerte a szegények, de a középréteg támogatását is. 1955-ben a katonaság újra átvette a hatalmat. A szociális, politikai és gazdasági problémákat ők sem tudták megoldani. Ebben az időben vált mythoszá Peron, aki spanyolországi száműzetésben élt egészen 1973-ig, amikor ismét államelnök lett 62 %-os győzelemmel. Halála után, 1974-ben a második felesége Isabel lett elnök.

1976 és 1983 között, a katonai

Az Erdélyi Magyar Hírtgyűnökség (Hungarian Press of Transylvania) kiad emlék-"bélyegeket". A bélyegek erdélyi magyarokat ábrázolnak, akik Romániában be vannak börtönözve vagy elvesztették életüket. A bélyegek kaphatók a MOTOLLA szerkesztőségénél. A fizetett összeggel támogatják a HPT működését. (A bélyegeken látható: Hadházi Iván, Borbély Ernő, Pálffy Géza, Pál Béla és Visky Árpád.)

CENZÚRA

Hogy Magyarországon egyre többen nem kérnek a cenzúra unalmából azt a szaporodó szamizdatok száma bizonyíthatja. De mi is a szamizdat, milyen szamizdatok vannak, kik szerkesztik ezeket és hol lehet beléjük lesni - erre próbálunk válaszolni most kezdődő sorozatunkban.

A "szamizdat" orosz szó és önkiadást jelent. Mára azonban a cenzúra engedélye nélkül megjelenő nyomdatermékeket nevezzük így. Szamizdat lehet egy folyóirat, de lehet egy nyugati könyv engedély nélküli fordítása és megjelentetése is.

Magyarországon 1978-79-óta lehet szamizdatokról általánosabban beszélni, bár korábban is találhatott ilyeneket, aki nagyon keresett (és hát főleg a rendőrség keresett).

Valamikor 1979-ben jelentek meg az első nagyobb gyűjtemények: így például a hivatalos lapokból kicenzúrázott cikkek gyűjteménye Profil címmel. A cím a szokásos elutasító formulából született. Ma ugyanis - úgy hallottuk - a "hivatalos", "igazi" cenzúra szeret úgy tenni, mintha nem is létezne. Ha egy írással baj van, akkor az a válasz "az írás sajnos nem tartozik lapunk profiljába".

Később lapokat, folyóiratokat is alapítottak azok, akiket úgy szokás nevezni, hogy a magyar demokratikus ellenzék tagjai. Ezek közt a legtudományosabbnak a Beszélő-t tartják, a legpopulárisabbnak a Hírmondó-t, a leggyakrabban megjelenőnek a Demokratát-t. A hírek szerint a legfiatalabbak az Égtájak között című lapot szerkesztik, ezért elsőként ezt a laptársunkat mutatjuk be.

Szamizdatot az ember nem a sarki újságosnál keres, hanem egy egyetemistát kell megkérni, hogy szerezzen. Kevesen vannak, akik nem tudják rögtön, kihez kell fordulni érte. Mi is így jutottunk a lap 11. számához. Első ránézésre feltűnik az elkenődött nyomdafesték és valami őskorinak tűnő nyomtatási eljárás, ami bizony olykor nehezen olvashatóan enged látni a szöveget. De ha tudjuk, hogy ezeknek az újságoknak titokban, "rendőrnemlátá" módon kell elkészülni, akkor minden tiszteletünk a szerkesztők, nyomtatók.

A címlapon Európa térképét látjuk. A hátsó borítón jó angolságú cikkismertető van. Belül közlik a lap árát cseh, orosz, jugoszláv és román pénzben is. Mivel nem nagyon valószínű, hogy az orosz turisták tolakodnának a magyar szamizdatért (de mondhatnák angol is) ebben inkább szimbólumot látok. Talán így is ki akarják fejezni, hogy a "keleti" országok nem a "Kelet" hanem Európa részei, és talán azt, hogy a térség demokratáinak figyelni kell (vagy

kellene) egymásra. Ezt bizonyítják nyilatkozataik, felhívásaik is. Így javasolják, hogy december 13-át, amikor lengyelek ezreit szállították internálótáborokba (1981-ben), nyilvánítsák a politikai foglyok napjának. Néhány lappal később a cseh demokratákkal érzett közösségüket fejezik ki, amikor elítélik Csehszlovákia 1968-as katonai megszállását. "Különösen szegénytelennek tartjuk - írják -, hogy ebben a brutális intervencióban magyar katonai alakulatok is résztvettek".

A lap fő profilja a dokumentumok, vitacikkek közlése lehet, amit az is bizonyít, hogy a felvidéki magyar kisebbség történelvi orvosának Janics Kálmánnak vitacikkét is publikálják valamint a Felvidéken élő magyarok sorsát lényegesen befolyásoló "nemzetiségi alaptörvény" szövegét. Látszik, hogy egyszerre védik az ott élő kisebbségi magyarok jogait és ajánlanak fel baráti szövetséget a cseh demokratáknak.

Találhatunk a lapban irodalmi kísérleteket is, sőt felsorolásukban szerepel, hogy 1985 májusában volt egy irodalmi különszámuk. Első hat számuk mint a budapesti egyetem bölcsészeinek lapja jelent meg. Valószínűleg a cenzúrával való összeütközések után váltak - ahogy írják - "független közösségi kiadvány"-nyá. E közösség több tagjának gyűlt már meg a baja a rendőrséggel. A szabad sajtó is beszámolt róla, hogy Dioszegi Olgát március 15-én civil rendőrök erőszakkal eltávolították, szinte elrabolták az emléktüntetésről, mivel pénzt gyűjtött egy nagy összeggel megbírságot szamizdatkiadó (Nagy Jenő) megsegítésére. Barátai úgy tiltakoztak ez ellen, hogy ülősztrájkot szerveztek és "elfoglaltak" egy rendőr autót. Este pedig a rendőrök a Lánchídon gumibottal verték szét a Várba igyekvő, Táncsics Mihály kiszabadítására emlékező fiatalokat, akik közül sokat később különféle címen meg is bírságot. Dioszegi Olgát például koldulásért!

Látható, hogy nem teljesen veszélytelen a szamizdatot támogatni vagy a cenzúrázatlan gondolatokat kiadni; még Magyarországon sem. Lehet, hogy van ország ahol még ennél is nagyobb a független sajtóért járó büntetés, de tanuljunk az Égtájak Között szerkesztőitől: a hasonlítási alap Európa legyen!

Zen Ferenc

BESZÉLŐ

AB

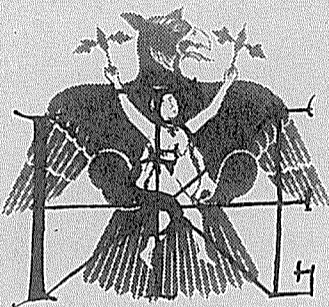
de

Budapest Events

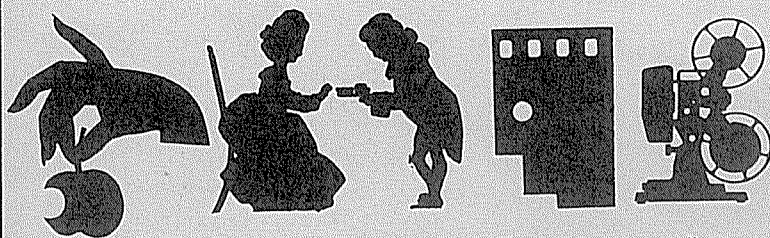
Színházak

A budapesti színházakban több érdekes produkciót játszanak, amit érdemes megnézni.

Nemzeti Színház: Szörényi Levente és Bródy János "István a király" című szerzeménye, amely szabadtéri változatában Koltay Gábor rendezésében óriási sikert aratott Budapesten és Szegeden

1983 illetve 1984-ben. Annak idején a tömegjelenetekkel dolgozó koreográfia (Novák Ferenc munkája) és a monumentális színpadkép tették látványossá a darabot. Ezért a

színpadra alkalmazás különös nehézségekkel járt. De Kerényi Imre, aki már a "Csiksomlyói Passiót" rendezte, legjobb módon használta ki a Nemzeti Színház adottságait. Most a darab tisztább képet közvetít, mégsem veszít látványosságából.

"István a király" egy önálló darab, népzene feldolgozásokkal és nemzeti vonatkozással. Kifejezi a fiatalok azt a nemzeti öntudatát, ami például a táncházmozgalomban is észrevehető.

"Advent a Hargitán", Sütő András, Erdélyben élő magyar író, legújabb darabja. A magyar-román kulturegyezmény paragrafusai szerint Magyarországon nem lehetett bemutatni, a darabot; ameddig valamilyen okos fej rájött, hogy a kulturegyezmény 1985 végére lejárt és nem újították meg. 1986 óta tűzték programra óriási sikerrel, állítólag már idei előadásokra is minden jegy elkel.

Erkel Színház:

"A Próba"; ballett Presser Gábor zenéjére. Időszzerű rendezés. Témája egy ballettpróba a Jézus-Passióhoz mint kerettörténet. A táncos, aki Jézust játsza, maga is

zsidó származású. Őt üldözi a GESTAPO. A lemezt hozzá "Electromantic" címen lehet kapni.

Pesti Vígszínház:

"Jézus Krisztus Szupersztár". A szereposztás sokszor azonos az "István a király" szabadtéri előadásával (Vikidál Gyula, Deák "Bill" Gyula, és sok más).

A Rock-Színház előadásában még a következő musical-ok szerepelnek a programban: "A Krónika", "Sztárcsinálók", "Hair".

Könyvek:

"Magyarország és Erdély eredeti képekben", Hunyfalvi János, Európa kiadó, Budapest. Hasonmás nyomtatvány, három kötetben. A XIX. század egyik legképzettebb magyar tudós munkája. Az original 1856 és 1864 között jelent meg. Az első kötet Budát és Pestet, a második Magyarországot, a harmadik Erdélyt mutatja.

"Erdély története", Budapesten jelent meg, három kötetben, ca. 950 Forint.

Muzsikás Együttes

Lemezek:

"Azt mondták a kacsák hogy háp, háp, háp ..." Igy fejeződött be Bródy János első lemeze. "Ne szólj, szám", ezen a címen jelent meg a második. Megszokott módon egy- és kétértelmű szövegeket énekel. Első lemezével ellentétben elgondolkodtató a tartalom, visszagondolás egy karrierre, életre. "Ha én rózsá volnék" c. dalt először adja Bródy elő, bár épp az ő történetéhez fűződik.

Szörényi Levente sem akart lemaradni társától, így szintén kiadott egy szóló lemezt "Végtelen úton" címen.

1980-ban mindkettő nagy sikert arattak, már külön-külön. "Hungarian Blues" Bródy Jánostól és "Hazatérés" Szörényi Leventétől. (Szörényi Levente még mindig vezet 3:2-höz Bródyval szemben, Levente 1973-ban kiadott egy szóló lemezt, ami tulajdonképpen a Fonográf együttes alapítása volt).

További új lemezek:

Hobo Blues Band: Esztrád Varga Miklos + Band "Játék, szenvedély" lemezükkkel teljes mértékben a soft rock hullámmal úsznak. Az "Európa kiadó" nevű együttes még mindig nem adhatta ki lemezét.

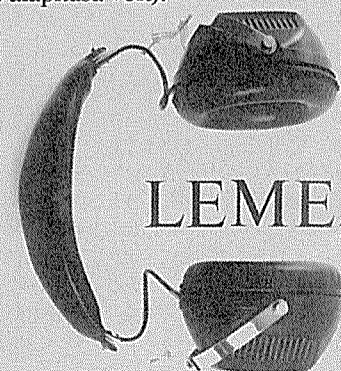
Népzene: Népzenebarátoknak a szokásos három jó hír: Svájcban megjelent a Pendely együttes első lemeze. Nagyjából erdélyi anyagot tartalmaz, amit a négy zenész saját maga dolgozott fel. A B-oldalon egy húszperces észak-mezőségi táncrendet élvezhetünk. Magyarországon Sebő Ferenc kiadásában megjelent egy Lőrincrévi táncok gyűjteménye. Az új Muzsikás lemez "Nem arról hajnallik, amerről hajnalott..." egészen Sebő Mártá jellegében áll. A tehetséges énekesnő hangját majdnem minden darabban lehet hallani (lásd zenelexikon).

Muzsikás együttes

13 évvel ezelőtt alakították Budapesten Sipos Mihály, Hamar Dániel és ifj. Csoóri Sándor. Majd hozzájuk csatlakozott 1979-ben Eri Péter, 1980-ban Sebestyén Márta. A népzene iránti közös elhivatottság volt képes őket alkotó közösségé formálni. Kezdetben a hagyományos táncmuzikálás elsajátítása volt céljuk, később azonban felismerték, hogy a népzene sok olyan értékkel rendelkezik, amely önmagában nem vonzó a mai hallgatóság számára. Ezért törekedtek arra, hogy populáris zenei irányzatokkal (folk, blues) hozzák összefüggésbe a magyar népzénetét. Ez a kettősség határozza meg az együttes mai stílusát.

A Muzsikás gyakori vendége az európai folk-fesztiváloknak. Tizenhárom éve saját klubjuk van a budapesti Fővárosi Művelődési Házban, ahol minden héten tánc-házat és évente több nagyobb koncertet tartanak.

LEMEZEK

Dél Amerika folyt.

junta uralma alatt, csak súlyosodott a probléma. A junta sodorta az országot a falklandi háborúba. Nem utolsó sorban azért, hogy elterelje a figyelmet a súlyos gazdasági válságról. Alig telt el három év, hogy a katonai junta átadta a hatalmat egy civil kormányának. Szabad választások után Raul Alfonsin döntötte meg a peronisták erős befolyását mint legerősebb párt.

Brazília

Egy óriási állam, óriási lehetőségekkel; talán Brazília valóban a "korlátlan lehetőségek országa". Az ország nagy kiterjedésű, és rengeteg természeti kincse van. Ugyanakkor nehézségei is nagyok, s ezek többsége a mai napig megoldatlan. A lakosság 20 %-a analfabéta. Munkanélküliség, szegénység és nagy társadalmi különbségek határozzák meg az életet. Az állam óriási mértékű eladósodása a hatvanas években, és a rohamos infláció súlyos gazdasági válságot robbantott ki. 1964-től katonai diktatúra gyakorolta a hatalmat. Napirenden volt az emberi jogok megsértése. Az ország életére társadalmi ellentmondások és megoldatlan problémák tömkelege nyomta rá bélyegét.

1985 óta José Sarney vezeti a civil kormányt. Idén voltak az első szabad választások, amelyek megerősítették Sarney politikáját. Az elnök csődbejutott országot kapott örökül: Brazília 120 milliárd dollárral a világ legeladósottabb állama, melyben az infláció átlag évi 200 %. Az új "Cruzado-Terv" lényege a gazdasági viszonyok stabilizálása:

a régi pénz leértékelése és új nemzeti valuta bevezetése (1000 Cruzeiro = 1 Cruzado). Tervbe vették az állami kiadások csökkentését és az árak befagyasztását. A lakosság túlnyomó része fehér bőrű, de van sok fekete és mulatt is. Evszázadok alatt kialakult egy harmonikus életforma, nincs faji megkülönböztetés; bár igazságtalanság, mint mindenhol, itt is előfordul. Szembetűnő, hogy a "favelák"-ban (bádogyárosok) többnyire színesbőrűek laknak. Mindenhol található a nyomortelepek, ugyanúgy mint a luxus villák és bevásárlási központok. Sao Paulóban és Rio de Janeiroban napirenden vannak a rablások és gyilkosságok. A bűnügyek nagy részét fiatalkoriak követik el. Kilitástalannak tűnik a

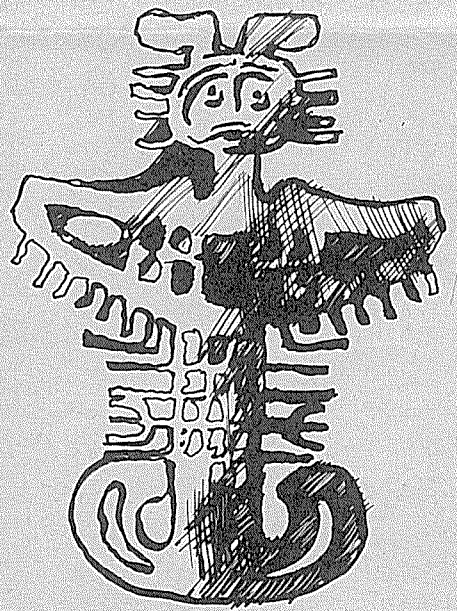
szociális problémák megoldása, nem elegendő kísérletezni, gyökeres változásokra van szükség. Az Amazonas vidékén és a közép-brazíliai fennsíkon még 185000 indián él, alig feltárt őserdők mélyén. Megőrizték hagyományos életformájukat, gyűjtögetésből, vadászatból élnek. A fehér ember térhódítása miatt egyre kevésbé válik lehetővé a hagyományos életmód fenntartása, az indiánok elveszítik identitásukat, saját törzsi életformájukat. A férfiak bemennek a városba munkáért, csak hogy kinek kell egy vadember az őserdőből. Többnyire a nyomortelepeken kötnek ki, alkoholistává válnak és ez a folyamat többnyire visszafordíthatatlan. Az állam nem mond le az indiánok területéről, mivel az a

föld ásványkincsekben gazdag: olajat, gyémántot, aranyat rejt. Az indiánokat inkább megfosztják földüktől, elűzik - vagy meggyilkolják őket.

Bolivia

Annak ellenére, hogy Bolivia lakosságának 90 % indián származású, a 10 százaléknyi fehér ember tartja kezében a hatalmat: birtokosok, bányatulajdonosok, kokaingyárosok, csempészek. Bolivia Peruval együtt 1536-tól spanyol alkirályság volt 1825-ig, amikor kikiáltották függetlenségét. 1982-ig több mint 300 katonai puccsot vésztelt át az ország. 1985-től Victor Paz Estenssero az államelnök, aki súlyos gazdasági problémákat örökölt. A gazdasági reform célja a rohamos infláció megállítására (1983: 9000 %-os infláció, 1984: 2177 %, 1986-ig sikerült majdnem megszüntetni az inflációt). Ezek a lépések megfelelnek a Világbank azon követeléseinek, melyek teljesítése feltételként szerepel újabb kölcsönök nyújtásához. A pénz nagy része a régebbi kölcsönök törlesztésére kell, így alig marad tőke újabb beruházásokra. Az iskolának mind kevesebb pénz áll rendelkezésére, a gyerekeknek krétától kezdve maguk kell gondoskodni mindenről, bár már így is luxusnak számít a gyerekek iskoláztatása. Nagyobb szükség lenne rájuk a földeken vagy arra, hogy cipőtisztítással segítsenek családjuk anyagi helyzetén. A tanároknak sem megy sokkal jobban. Átlagos fizetésük

mindössze 40 dollárnak megfelelő összeg, ebből még Bolíviában sem lehet megélni. Csempészéssel keresik meg kenyerüket, napokig utaznak az argentin vagy chilei határhoz, ahol olcsóbban lehet kapni cigarettát és csokoládét. Nincs pénz az ipar korszerűsítésére, a gyárak felújítására, túl költséges lett az ércek kibányászása. Egymás után zárnak be a bányák. Legutóbb szeptemberben zárták be a cinnbányákat. Amikor érrefel a munkások az utcára mentek, a kormány "rendkívüli állapot" bevezetésével válaszolt. Ellentétben az általános szegénységgel sokaknak sikerült meggazdagodniuk. A legtöbb esetben ez a pénz kokaingyártásból, kokain-csempészetből származik. Európában, de főleg az Egyesült Államokban fiatalok ezrei szedik ezt a kábítószer. A kokain készítése nem ütközik komolyabb akadályba, mivel sok család gazdasági helyzetén segít. A kokain-termelő indián családok számára nincs más választás, csak ez, vagy a nyomor. Nem értik, hogy miért jönnek az amerikai helikopterek és miért égetik le földjeiket. Közben a háttérben még mindig egyre gazdagodnak egyesek. Sokkal alapvetőbb változásokat kellene kezdeményezni ahhoz, hogy tényleges eredményeket érjenek el a fejlődő országok, de ehhez még évtizedek kellenek és az ipari államok komoly támogatása, nem csak adományok, hanem kidolgozott programok formájában. (Hivatkozás: Fischer Weltatmanach 1986)

utazni =
kanulni

"Kvák, mit akar ez a bácsi?", gondolta magában a kacska, és miután a sötétruhás férfi továbbra is kitarotán üldözte, inkább elrepült a közeli rétre. A férfi természetesen lihegő rendőr volt, a helyszín meg egy buenos airesi főútvonal közepén. "Na és," mondta Muka, "Dél-Amerikában vagyunk." Neki biztosan igaz van, mert Buenos Airesben nőtt föl.

Dél-Amerikában vagyunk - hogy ez mit jelent, azt két és fél hónap alatt tapasztalhattuk. Azt, hogy a buszok nyitott ajtóval tényleg végig az utcán. Azt, hogy még éjszaka 3 órákor is lehet frissen grillezett, 4 cm vastag marhahúst enni. Azt, hogy a gyümölcslelével telt poharakat csordultig töltik. De azt is, hogy a la pazi cipőpuccolók serege 6 éves fiúkból áll. Azt is, hogy a rioi utcákban gyerekek kartonba takarva töltik az éjszakát. Hogy a perui vonatállomásokon koldusok tömege kopog a vonatablakon. Élményeinkről egy könyvet tudnánk írni.

A turisztikai gócpontok Iguacu, Machu Picchu és Rio de Janeiro

ránk is mély hatást gyakoroltak. Az Iguacu vízesés az argentin-brazil határon a világ legnagyobb vízesései közé tartozik. Négy kilométer hosszan 271 kisebb s nagyobb vízesés zuhan a mélybe. "Oh, poor Niagara-Falls," mondta állítólag Lady Roosevelt iguacui látogatásakor. Machu Picchu az inkák legérdekesebb és legrejtelmesebb tanuja. Csak 1911-ben fedezték fel az elhagyott várost Peru trópusi hegyvidékén. Még ma sem lehet tudni, hogy ki lakott a városban és miért hagyták el. Riót pedig a világ legszebb városának szokás nevezni. Ki ne ismerné a "cukorsíveget" és a 38 méter magas Krisztus-szobrot, mely Rio fölött őrködik.

Az augusztus Argentínában a tél közepe, így megmenekültünk a túristaáradattól. És egy országot csak a kitaposott turistautak

mellett lehet megismerni. Így vált legszebb élményünk az argentin andokban tett háromnapos busz-kirándulás. A Saltából Cafayateba vezető út a "színes hegyeken" vezet keresztül. És valóban, a köveket különböző ásványtartalma miatt a sötét, a zöld, a barna és a rózsaszín színeiben játszott. Mi meg kapkodtuk a fejünket, nehogy elmulasszunk valamit. Cafayateból egy kétnaponként közlekedő helyi buszjárat mentünk tovább. Ennek megfelelően tele is volt. Az utazás alatt mind az öt érzékszervünket nagy hatások érték: közelről láttuk az emberek arcvonásait; hallottuk a gyerekek visongását és a diesel-motor bögését; éreztük az emberek nehéz szagát és saját sós verejtékünk ízét és éreztük a szomszéd könyökét a bordáink közt. Fárasztó így utazni, de sok élményt nyújt. Olyan mélyreható bepillantást nyertünk az ottani mindennapok világába, melyre máshol nem nyílt alkalmunk. És ez tesz egy utazást oly értékesé.

Hat országot érintettünk: Argen-

tinát, Bolíviát és Braziliát, ezenkívül ellátogattunk még Peruba, Uruguayba és Paraguayba is. Az utazás összesen 2200 dollárba került, abból 1000 dollárt tett ki a repülőjegy ára, 400 dollárt különböző vásárlásokra költöttünk. Ez a befektetés kifizetődőnek bizonyult: rengeteg élményben volt részünk, megismertük más népek kultúráját, és ami számunkra még többet jelentő kincs - barátságot kötöttünk számtalan ott élő emberrel. Nem csak magyarokra gondolok: a latin nyelvekben való szerény jártasságunk lehetővé tette számunkra, hogy szót értsünk a latinamerikaiakkal. Így egyik legkedvesebb barátunk Milton lett, egy bolíviai cserkész. Dél-amerikai magyarok! Nektek ezen a helyen külön akarom megköszönni vendégszereteteket. Ezekben a több milliós városokban különösen jó volt tudni, hogy van, aki megért és segít. "Dél-Amerikában vagyunk" - ezt most sokáig nem fogjuk hallani. Itt Németországban a busz 9,23

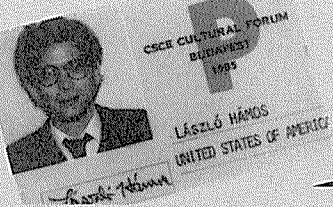
Peru: Machu Picchu

órákor jön, pontosan menetrend szerint. A banántej itt nem valami ízletes, viszont a megadott mennyiségű italt tartalmazza (0,25l). A hús csak 1 cm vastag és ráadásul kemény. Visszasírjuk ám a dél-amerikai romantikát.

Nur wer
kritische Leser hat,
macht eine
gute Zeitung.

Süddeutsche Zeitung

interjú:

1975-ben 35 ország aláírta a Helsinkii Egyezményt. Többek közt Románia és Csehszlovákia, olyan országok, ahol nap mint nap megsértik ennek a szerződésnek a tartalmát.

Az elmúlt tíz évben a helyzet csak rosszabbodott. Romániában a magyar kisebbség ellen alkalmazott intézkedések kimerítik a népirtás fogalmát.

A Hungarian Human Rights Foundation a magyar kisebbség érdekében működik. Ennek elnöke és társalapítója Hámos László.

MOTOLLA: Megkérlek, mutass be röviden olvasóinknak!

Hámos László vagyok, 1951-ben születtem Párizsban. Hat hónapos koromban kerültem New Yorkba, ott nőtem fel, és ott jártam iskolába. Az egyetemen nemzetközi kapcsolatokat hallgattam, később ügyvédi irdodáknak jogi kutatást végeztem. 1976 óta foglalkozom a magyar kisebbségek helyzetével, mikor is New Yorkban megalapítottuk a "Comitee for Human Rights in Rumania" nevű szervezetet, mely nyolc évig működött. 1984-ben hivatalosan bejegyeztünk egy új szervezetet "Hungarian Human Rights Foundation" címen.

MOTOLLA: Miből áll munkátok, és van-e kézzelfogható eredménye?

Kezdetben kizárólag az erdélyi magyarsággal foglalkoztunk, most már a felvidéki és a többi kisebbségben élő magyarokkal is foglalkozunk. A közvélemény hírdetésekkel és tüntetések során tájékoztatjuk követeléseinkről. 1976 május 8-án, 2500 magyar tüntetett Románia new yorki ENSZ-képviselője előtt. Előző napon a N.Y. Timesban egy egész oldalas hirdetésben ismertettük követeléseinket és a romániai magyarok elnyomását. Igyekezünk nyugati fogalmak szerint is érthetően fogalmazni a problémákat. Az Emberi Jogok Bizottságát nyugaton is teljes mértékben elfogadják és támogatják.

Hirdetésünkre Edward A. Koch, N.Y. keleti oldalának képviselője, ma New York polgármestere, kongresszusi beszédében a román kormány választ követelte. Természetesen a románok állításainkat megtagadták. Többek közt azt állították, hogy a Szovietunió pénzei csoportunkat azért, hogy alássa Romániai függetlenségi politikáját. Hamis érvekkel kitérnek a valódi tények elől, de mi egyre nagyobb sikerrel mutatjuk fel az elnyomást és a terrort, amit a magyarok ellen kifejtenek.

MOTOLLA: Konkrétan ez mit jelent, hogyan sikerült felmutatni igazi elnyomást? Milyen módszerekkel dolgoztok?

Működésünk elején nyolc- kilenc nagyobb tüntetést szerveztünk, néhány nagy újsághirdetést elhelyeztünk a N.Y. Timesban és a Washington Postban. Egyre komolyabban láttunk hozzá politikai munkánkhoz, az úgynevezett "lobby"-záshoz. A "lobby" szó azt jelenti, hogy előszoba, tehát mi előszobáztunk. Igyekezünk meggyőzni a politikusokat arról, hogy tegyenek bizonyos lépéseket az erdélyi magyarság érdekében. Hatékonyan felhasználjuk ezt a módszert az Európai Együttműködési és Biztonsági konferenciákon is. Az 1975-ben aláírt Helsinkii Egyezményben a szocialista államok is elkötelezték magukat az emberi jogok tiszteletben tartására. Időről időre utókonferenciákon megvizsgálják azt, hogy mennyiben tartják be az egyezmény pontjait. Belgrádban

1977-ben, Madridban pedig 1980-tól 1983-ig volt ilyen konferencia. Ezen már mi is részt vettünk. A konferencia első nyolc hete (az úgynevezett felülvizsgáló időszak, ahol a 35 ország hivatalos képviselője együtt van) alatt szervezetünk öt tagja igyekezett felváltva befolyásolni őket, hogy vessék fel az erdélyi magyarság ügyét. Ott voltunk Ottawában, az emberi jogokkal foglalkozó konfe-

A "lobby" szó azt jelenti, hogy előszoba, tehát mi előszobáztunk.

rencián. Tájékoztató irodát rendeztünk be és személyesen jutattuk el az információkat a delegátusoknak, és tárgyaltunk velük. Rendeztünk egy tüntetést, amelyen kb. 2500 ember vett részt. Montrealban és Torontóban társszervezetek létesültek azért, hogy segítsék az előkészületeket.

Budapestben, a Kulturális Fórumon, tíz delegáció vett részt a fogadásunkon. Itt inkább szóragoztató környezetben ismertettük a kisebbségben élő magyarok problémáját. A konferencia folyamán több delegáció felvetette a romániai magyarok problémáját. Ha későn és óvatosan, de a magyar kormány is csatlakozott követeléseinkhez. A berni úgynevezett Emberi Kapcsolatok Konferenciáján sikerült néhány konkrét esetet elintéznünk. Most itt vagyunk a bécsi CSCE utókonferencián.

MOTOLLA: Van-e elég anyagotok hogy hitelesen tudjátok tájékoztatni a delegációkat?

Az "Ellenpontok" szétveretése után újjászerveződött, és jelenleg mint HPT - Hírügynökség (Hungarian Press of Transylvania) (Erdélyi Magyar Hírügynökség) működik. Eddig több mint 300 számozott és dátummal ellátott jelentésben ismertette a nagyon súlyos jogsérelmeket. A securitate túlkapásairól, letartóztatásokról szólnak ezek a hírek. De adatokat közlünk egy-egy magyar iskola vagy osztály feloszlásáról, illetve az összes magyar és német nyelvű rádió- és TV-adás beszüntetéséről.

Híryanagunk hitelesége ma már nyugati diplomáciai körökben is elismert.

Híryanagunk hitelesége ma már nyugati diplomáciai körökben is elismert.

MOTOLLA: Vannak-e eredményei az utóbbi évek munkájának?

Az a lehangoló ebben a munkában, hogy ténylegesen nem következett be javulás ezekben az országokban, sőt, még rosszabbá vált a helyzet. Másrészt biztató jelnek tekintem azt, hogy már Amerika, és az egész nyugati világ kormánytisztviselőinek többsége tudja, hogy létezik egy magyar kisebbség Romániában és Csehszlovákiában.

Az Egyesült Államok Romániát az úgynevezett Legnagyobb Vámkedvezménytel támogatja. A kedvezményt évente újítják meg, s ez alkalommal mindkét ház (Képviselőház és Szenátus) kihallgatásokat tart. A megújítás alapfeltétele az, hogy Románia milyen mértékben tartja tiszteletben az emberi jogokat. Az utóbbi 10 évben 23-szor vettem személyesen részt mint tanu a bizottságok ülésein. Minden alkalommal részletes dokumentációs anyaggal támasztottuk alá tanúvallomásunkat, bizonyítva, hogy Románia nem érdemli meg ezt a kedvezményt.

MOTOLLA: Sikerült elérni a kedvezmény beszüntetését?

Eddig nem, de amikor 1976-ban aláírták a Helsinkii Egyezményt, 100-ból egyetlenegy szenátor szavazott a kedvezmény ellen. A képviselőházban 56-an szavaztak ellene. 1986-ban, tehát idén, a képviselőházban 216 szavazatból 190-en szavaztak ellene, a kedvezmény megvonásához tehát

csak 13 szavazat hiányzott. A szenátusban pedig egyhangúlag megszavazott a 100 szenátor egy olyan határozatot, amely elítéli Romániát, mert megsérti az emberi jogokat, expressis verbis, tehát kifejezetten is elítéli a magyarok üldözését.

MOTOLLA: A fiatal generáció, a Te nemzedék hogy viszonyul az emigrációhoz?

Ez egy kényes kérdés. Meglepi és esztelen támadásokban részesülünk máig. En azt hiszem, hogy mi egyszerűen máshogy kezeljük ezt a kérdést, mint ahogy sokan elvárják. Azt az elvet követjük, hogy a csoportunk azért alakult, hogy angolul és más nyugati nyelveken ismertessük a magyar kisebbség igen súlyos helyzetét Romániában és a többi utóállamban.

Nem azért létesültünk, hogy más magyar szervezeteket rágal-mazzunk vagy támadjunk, másrészt viszont védekezni sem akarunk. Egyszerűen nincs kedvünk hozzá meg nem is tartozik vállalt munkakörünkhöz. Ha belemennék ebbe a kérdésbe, akkor időnként annyira felháborodna az ember, hogy szinte csak ezekkel a támadásokkal, viszályokkal foglalkozna. Az emigrációnak el kell fogadnia, hogy a mi generációnk sok kérdést másképp lát, sok problémát más eszközökkel kíván megoldani. Nyugati államokban nőttünk fel, itt jártunk iskolába, részben tehát integrálódtunk.

MOTOLLA: Kik a HHRF munkatársai?

Az alapítványnak nincs formális tagsága. Angolul kifejezve ez egy task force, mindeki belefér, aki egyetért céljainkkal. Szerke a világon váratlanul felbukkannak magyar fiatalok, másod- vagy harmadgenerációs fiatalok, akiknek már állásuk és megalapozott egzisztenciájuk van. Ma már két amerikai kongresszusi képviselő támogatja munkánkat. Mindketten kaliforniaiak, Lantos Tamás liberális demokrata és Könyü Ernő konzervatív republikánus, egymással ellentétes politikai

táborokból. Helyzetükből kifolyólag tudnak is segíteni. De elsősorban a nyugati magyar hiataltság soraiból kívánjuk pótolni szervezetünk tagságát. Magam 22 éves voltam, amikor megalapítottuk a szervezetet. Utánpótlásunkat illetően megemlítem,

Elértük azt, hogy ma már nincs olyan fórum vagy tárgyalás Romániával, ahol nem vetnék fel ezt a kérdést.

hogy elsősorban a magyar cserkészet tudatosítja a magyar származású fiatalokban azt, hogy mindeki vállalhat olyan szerepet saját országában, melynek keretén belül hasznos tevékenységet fejthet ki a magyarság érdekében.

MOTOLLA: Te mint nyugaton élő magyar fiatal mért kezdted el érdeklődni a szocialista országokban élő magyar kisebbségek sorsa iránt?

Személyes vonzódásom nagyon szubjektív tény, nem is próbálom meg elemezni, magyarázni. Magyar vagyok és a magyarságnak jelenleg is vannak nagyon jelentős megoldatlan kérdései. Abban, hogy én foglalkozom Erdéllyel, a magam számára fontos szerepet látok, és ezt a szerepet csak én tudom ellátni. Aki Erdélyben él, annak a saját szerepét kell ellátnia. Ugy hiszem, hogy az 56-os

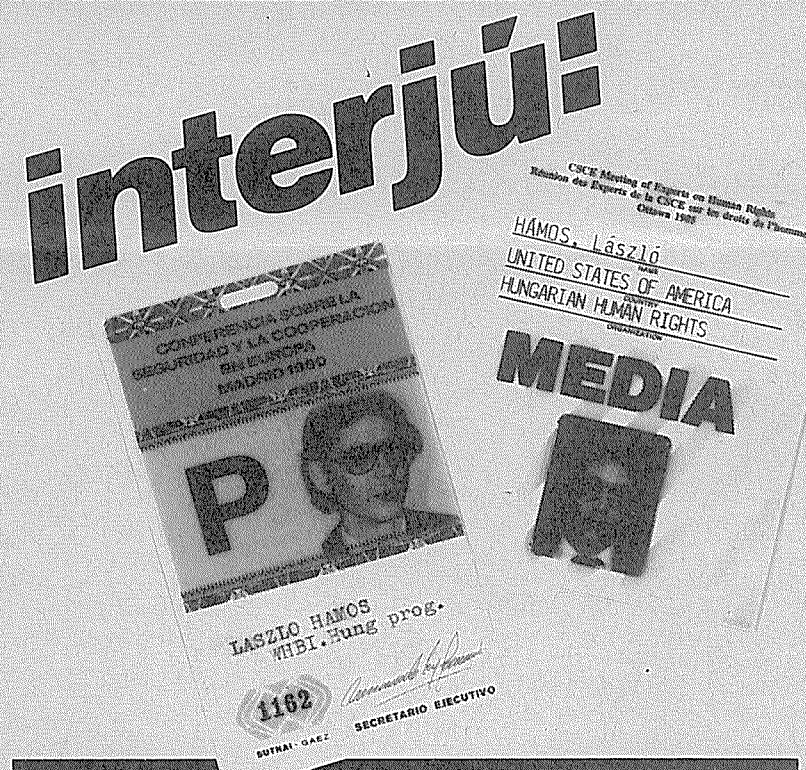
MOTOLLA: Milyen szerepük van a hozzátok hasonló non-governmental szervezeteknek az amerikai politikában?

Non-governmental azt jelenti, hogy az illető szervezet vagy egyesület nem kormányzerv.

Ilyen szervezetek nagy számmal létesültek Carter alatt, és általában az emberi jogok védelmét célozták. Carter támogatta az ilyen szervezetek megalapítását, mert programjuk szervezésen illeszkedett politikai törekvéseinek egyik sarkalatos pontjához, az emberi jogok tiszteletben tartásáért vívott küzdelemhez. Mi ezekkel a szervezetekkel laza kapcsolatot tartunk, együttműködésünk abból áll, hogy tájékoztatjuk egymást, információkat cserélünk ki, nemzetközi konferenciákon együttműködünk egymással - például a Helsinkii Szövetség is ismerteti követeléseinket.

MOTOLLA: Összefoglalóan hogy minősíted az utóbbi tíz év munkáját? Milyen céljaitok vannak még?

Elértük azt, hogy ma már nincs olyan fórum vagy tárgyalás

események mély hatást tettek rám még ha csak öt éves is voltam akkor. A nyugat akkor cserbenhagyta Magyarországot. Ennek egyik oka az volt, hogy az akkor kintélő magyarok nem tájékoztatták kellőképpen a nyugati közvéleményt. Románia és Csehszlovákia államisága úgy jött létre, hogy nyugaton ennek érdekében szlovákok, csehek és románok ezrei működtek.

MOTOLLA: Az az érzésem, hogy szinte pótolhatatlannak tartod magadat. Igaz ez?

Igen. Amit én nem csinállok meg, azt más sem fogja megcsinálni, és

Amit én nem csinállok meg, azt más sem fogja megcsinálni

az minden magyarra vonatkozik. Nem valami heróikus munkáról van itt szó, munkásságom unalmas és aprólékos tevékenységek sorozatából áll: valóban ez a pótolhatatlan munka.

Romániával, ahol nem vetnék fel ezt a kérdést. Most úgy kellene folytatni, hogy valódi változások történjenek Romániában és Csehszlovákiában ezen a téren. Fel kell készülnünk arra az eshetőségre, hogy valami váratlan fordulat történik. Nem ábrándozom, de fell kell készülnünk arra, hogy kedvező változást érjünk el a kisebbségben élő magyarok számára ha egyszer rákerül a sor. Nem az önálló államiséget, vagy Erdély Magyarországhoz csatlakozását követeljük, hanem az ismeretterjesztő munkát kell biztosítanunk. Ha fontos döntésre kerül sor akkor jelen legyünk, befolyásolni tudjuk a döntést és

egy olyan kapcsolathálózattal rendelkezünk, amely állandó befolyást biztosít számunkra. Mindennapi szolgálatról van szó, mint mondtam, nem heróikus tettekkel akarunk harcolni, hanem business-like módon.

Ihaj, csuhaj

"Ugy sikerült, ahogy azt még remélni sem merték," írta a buenos airesi Magyar Hírlap, miután az Első Délamerikai Magyar Néptáncfesztivál lezajlott. És tényleg a fiatal rendezőség nagyszerűen szervezte ezt a nagyméretű megmozdulást.

De mit látnak ezen a két hosszú estén? A táncok nagy része mütánc volt, olyan, mintha a budapesti Állami Néptáncgyűttes "exportálta" volna a nagy világba. Voltak legények, akik vagányul, széken ülve, "járták" a táncot, vagy csörgő sarkantyúkkal csattogtatták korbácsaikat, leányok, akik széles mosollyal, integetve karikáztak, narancssárga meg türkíz öltözetben, mindezt szívszakító cigányzenére. Igaz, hogy a több mint ezer nézőnél nagy sikert értek el, ezek az "egzotikusok" is. De a magyar táncsoportok feladata elsősorban az, hogy gyűjtsék, tanulmányozzák és eredeti formájában adják tovább a népművészetet, nem pedig az, hogy látványosságokkal "gazdagított" mütáncokkal arassanak nagy sikereket.

"Amikor eredeti táncokkal lépünk föl", mondta egy sao pauloi táncos, "akkor kifütyülnek minket." Ez a táncos elfelejtette, hogy a színpadnak oktató szerepe is van. Ha valaki színpadra lép, akkor azért, mert valami mondanivalója van, nem csak azért, hogy a nézőket szórakoztassa. Az európai magyar táncsoportok (az Állami Néptáncgyűttes is) stílust váltottak az utolsó néhány évben: mütáncok helyett eredeti néptáncokat mutatnak be. Ez a

táncmozgalomnak köszönhető. Dél-Amerikában is vannak olyan táncsoportok, amelyek "tisztá forrásból" szeretnének meríteni, mint pl. az uruguayi "Gyöngyösbokréta" és a sao paulói "Zrinyi" táncsoport. Hogy a dél-amerikai magyaroknak is tetszik a "kevésbé látványos", de sokkal kifejezőbb népi stílus, azt sikerük bebizonyította: ők ugyanannyi tapsot kaptak, mint a többiek.

T.S.

Olvasói levél

Szomorúan olvastam - mint minden újabb híradást a Duna, a Dunakanyar ellen készülő merényléről - a MOTOLLA "Dunakőr" c. cikkét. Szomorúan, de azért reménnyel: hátha lesz eredménye a tiltakozásnak.

A Gabčíkovo-Bős térségében folyó előkészítő munkálatokról már hallottam, azt viszont saját szememmel láttam, utoljára 1985-ben, hogy Nagymaros, Visegrád, a Dunakanyar még áll. Jár a komp, jó időben kirándulók ezrei élvezik a tízperces úton a napsütést, a víz szagát, a táj szépségét. A két parton pecsenyesütők, gyümölcsárusok, igazi, pezsgő, nyaralóélet, persze csak májustól szeptemberig. Ami nyáron a legvonzóbb: a "szigetek". A nagymarosi hajó- és kompállomástól lefelé, nagyjából a visegrádi Fellegvárval szemben a Duna száz- és százmétereken keresztül zátonyokat rakott. A homok bársonyos, a víz sekély és meleg - nincs az a Balaton, ami versenyezhetne vele.

És az ősz, a tél? A hegyoldalak először sárgulnak, aztán jön a rozsdabarna, a vörös. A nyári zibongás után - csönd. Megfogyatkoznak a kirándulók, két, három vendégő tart még nyitva. Aztán hófehér lepellebe takarózik a táj, a folyón megjelennek a jégtáblák, leáll a komp... Tavasszal? Egyik napról a másikra eltűnik a hó, hogy aztán újra fehér legyen a táj: a virágzó fáktól.... Kezdődik minden előről...

Düh és elkeseredés fojtogatja az embert, ha arra gondol: mi lesz, mi marad meg ebből: egy betonmonstrum a Dunakanyar közepén. Egy biztos: ha ez a terv minden tiltakozás ellenére megvalósul, a Dunakanyar mindannyiunk számára örökre elveszett.

Varga Judit

NYUGATI íróny

Győzelmének alig-alig örült - a 4,013 km-es versenypálya megerőltetőbb volt, mint gondolta volna. Kétórás verseny után nyerte meg a brazil N. Piquet a 11.-ik formula egyes versenyt.

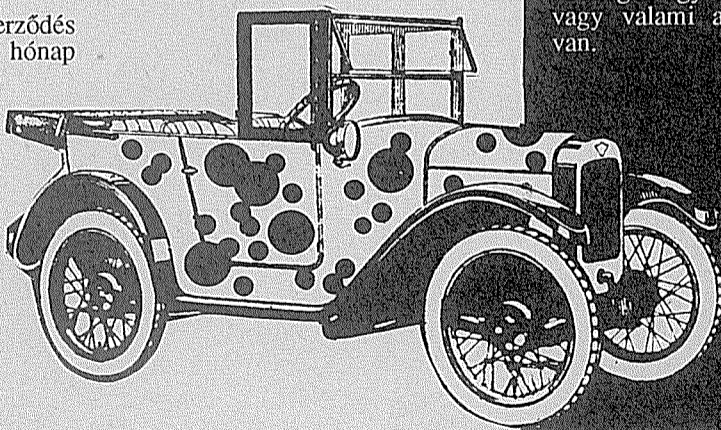
A helyszín Mogyoród, a Budapesttől alig 20 km-re fekvő mindaddig ismeretlen kisváros volt. Ezen az augusztusi napon 150 ezer néző figyelte az első formula egyes versenyt, melyet szocialista állam rendezett. A formula egyes autóverseny, amit a kapitalista világ cirkuszának is neveznek, nagy érdeklődést keltett az új és szokatlan helyszín miatt.

Bernie Ecclestone, a Formula Egyes Tervezők Egyesületének (FOCA) főnöke - aki a verseny rendezője is -, már régóta új piacot keresett, mivel Nyugat-Európában rendezvényeinek vonzóereje csökkent. Próbálkozott Moszkvában, Jugoszláviában, Csehszlovákiában, még Budapesten végül sikerrel járt. 1985 szeptember 10-én írták alá Londonban azt a szerződést, amely biztosítja, hogy Magyar-ország 1990-ig évente legalább egy verseny színhelye lesz.

Szinte hihetetlen hogy a szerződés aláírásától számított kilenc hónap

alatt fölépítették a Hungaroringet a hozzátartozó épületekkel együtt. A valuta mozgosította a különben nehézkes adminisztrációt, egyeztetette az építőipart, a túrisztikai ipart és néhány maszek vállalkozót. A katonaság 500 ember munkájával járult hozzá az építkezésekhez. Az országnak természetesen megérte a befektetés, mert óriási hasznot húzott az özőnlő németekből, osztrákokból, olaszokból. Az esemény pótolta azt a kárt, amit a csernobili szerencsétlenség okozott az idegenforgalomban.

A Magyar Televízió 49 országba közvetítette a versenyt, amelynek így kb. 700 mio. nézője akadt. Ecclestone is meg volt elégedve: a "keleti premiere" kitűnő kezdeményezésnek bizonyult, mivel a világ újra felfigyelt a formula egyesre. A bevétele is elegendőnek bizonyult: számtalan nyugati cég reklámtáblája "díszítette" a versenypályát. Urbán közlekedéstügyi miniszter Ecclestone-t érdemei elismeréséül még ki is tüntette.

terminusok tél '87

Müncheni Magyar Bál:
szombaton, február 14.-én,
Hotel Bayerischer Hof

Becs:

Bokréta Táncsoport tánchaza: jan. 17, feb. 14, marc. 7
19 órától 22 óráig. Élő zene!

Annagasse 20, Europa Club

MÁSODIK MAGYAR
ÖSTÖRTENELMI TALÁLKOZO

1987. május 24-30. München
A rendezők várják a világ bármely országában élő magyar tudósok, amatőr kutatók, valamint az érdeklődők jelentkezését
1987. február végéig
a titkárságra:

Magyar Történelmi Egyesület
Zürich
Postfach 1113
CH-8047 Zürich

A részvétel díjtalán, mindenki csak a saját költségét fedezi. Kedvezményes helyfoglalást kívánságra a titkárság biztosít.

Következő számunk márciusban jelenik meg.
Lapzártá: 1987 február 23.

Következő számunkban lehetőséget adunk ingyenes APRÓHIRDETÉSEK közlésére.

Beilagenhinweis: Unserer Gesamtauflage liegt ein Werbegutschein der Fa. Süddeutscher Verlag bei.

A kiadványhoz egy reklámlapot mellékelünk.

Kérjük hirdetőinket figyelembe venni.

A név, motolla, régi magyar szó. Jelentése egyrészt: a megfont fonal lemerését és motringba rendezését szolgáló eszköz. Másrészt a népi szóhasználatban ismert mint ördögös motolla (virgonc, furfangos gyerek), azaz valaki, vagy valami allandó mozgásban van.

Guide

PIERROT: kávézó a várban. A zongorista jó, de néha megfullad a nosztalgiaiban. A nyugati hangulat az árakra is vonatkozik. Nyitvatartás: 1.00 óráig.

FORTUNA: disco a Hiltonnal szemben; a magyar sikeria és new wave találkozója. Itt mindig előnyt jelent az arogáns német turista modor. Így be lehet jutni és kifizetni az 50 forint belépőt.

MUSKÁTLI: Váci utca. Éjszakai kávézó, gusztustalan berendezéssel. Másnapos állapotban nagyon élvezetes a kilátás a Váci utcai nyüzsgésre.

REGGELIZÉS: A Forum, Inter-continentál és Atrium szállóban 7.30-tól lehet reggelizni. Az árak 270 és 350 forint között mozognak egy amerikai reggeliért. A Gellért szállóban hagyományos árakért is ehető a reggeli. Szép kilátásban részese az, aki a Gellért hegyen reggelizik. A közért a Régiposta utcában 7.30-kor nyit.

A bécsi jogi egyetem lapja, JURISTL, német fordításban közölte a DUNAKÖR című Duna-erőműről szóló cikkünket. Az újságot több ezer egyetemista olvassa.

A Bajor Oktatási Minisztérium az 1985/86-os tanévben iskolai versenyt hirdetett, melynek témája Magyarország volt. A kérdéseket 173.784 diák küldte el. Visszaérkezett 34069 válasz, ebből 14774 pályamű hibátlan volt. A magas, 43 %-os hibátlanági arány azt mutatja, hogy a diákok komoly felkészültséggel vettek részt a hazánkról szóló vetélkedőn.

MOTOLLA
Európai Magyar Ifjúsági Lap

megrendelés:

KRIZSÁN ÁRPÁD
STEINBACH TAMÁS

1 évi előfizetés (4 szám):
Ausztria, Németország
öS 60 / DM 8
más európai ország:
öS 70 / DM 10
tengerentúl:
US Dollár 10

Bankösszeköttetések:

Steiermärkische Sparkasse, Graz
MOTOLLA
Konto Nr.: 4000-601 536
BLZ 20815

Postgiroamt München
Thomas Steinbach
Konto Nr.: 442289-803
BLZ 700 100 80

európai magyar ifjúsági lap **MOTOLLA**

P.b.b.
Verlagspostamt 8010 Graz

Kiadó/ Eigentümer und Herausgeber: MICS, Magyar Ifjúsági Csoport (Ungarische Jugendgruppe), Postfach 379, A-1060 Wien.
Szerkesztőség/Redaktion: Krizsán Árpád, Steinbach Tamás
Munkatársak/Mitarbeiter: Tarcsey Csaba, Virágh Éva, Farkas Júlia, Varga Judit, Pataky Tamás, Argentina: Haynal Attila, Mátray Gyurka, Szabó Attila, Szilvási Lőrinc. Brazília: Gyurica Gábor, Szabó László. Venezuela: Székely Imre.
Árak/Preisliste: 1 évi előfizetés (4 sz.): Ausztria, Németország öS 60/DM 8; más európai országok öS 70/DM 10; tengerentúl US Dollar 10.
Egyenként: öS 15/DM 2, tengerentúl Dollár 2,50.
Hirdetések a szerkesztőknél. Terjesztés: előfizetőknek postán, valamint darab árusítás. Utánnyomat: forrásmegjelöléssel (MOTOLLA - Európai Magyar Ifjúsági Lap) megengedve; mutatóváltást kérünk a szerkesztőkhöz. Olvasói leveleket a szerkesztők címére.
A névvel megjelent cikkek nem egyeznek feltétlenül a szerkesztőség véleményével. Ezekért a szerzők felelnek. Kéziratokat nem örzünk és nem küldünk vissza.